

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Warszawa, dnia 26 czerwca 2015 r.

SD/5825/15

L.dz. SD-0064-0008(3)/15

Sygn. akt KSD/10/15

Decyzja Nr 11/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 26 czerwca 2015r. odwołania OROZ Warmińsko-Mazurskiej OIIB z dnia 24 kwietnia 2015 r. od decyzji OSD Warmińsko-Mazurskiej OIIB z dnia 5 marca 2015 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 czerwca 2014 r. Pan _____ wniósł do OROZ Warmińsko-Mazurskiej OIIB skargę dotyczącą ekspertyzy technicznej wykonanej przez Pana _____

Wskazał, że był wykonawcą stanu surowego domu jednorodzinnego. Kiedy inwestor zaprzestał finansowania rozwiązał umowę a sprawę zaległych płatności skierował do sądu.

W odpowiedzi na wielokrotne żądania stosowania się do zaleceń doradców technicznych firm, których materiały zastosowano za zgodą inwestora oraz wyjaśnień projektantów o prawidłowości zastosowanych rozwiązań, inwestor przedstawił częściową opinię techniczną sporządzoną, podpisaną i opatrzoną pieczęcią rzeczoznawcy budowlanego Pana inż. _____

W ocenie Pana _____ opinia jest nierzetelna i wyraźnie sporządzona „na zamówienie” a wnioski w niej zawarte nie pokrywają się ze stanem faktycznym i dokumentami, które posiada.

Wnioskiem z dnia 14 stycznia 2015 r. OROZ wniósł o ukaranie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana _____, któremu zarzucił niedbałe wykonywanie obowiązków rzeczoznawcy polegające na nierzetelnym sporządzeniu ekspertyzy technicznej budowy budynku mieszkalnego w _____ dotyczącej przyczyn zalewania pomieszczeń piwnic na zlecenie inwestora Pana _____

W ocenie OROZ czyn ten wypełnia dyspozycje przepisu art. 95 pkt 4, art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze, ust. 2 i 6 Prawa budowlanego w związku z pkt 3.5 Kodeksu zasad etyki zawodowej

członków PIIB poprawionego i uzupełnionego przez XII Krajowy Zjazd PIIB w dniach 28-29 czerwca 2013 r.

W uzasadnieniu wskazano, że Pan _____ jest inżynierem budownictwa lądowego i posiada przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji projektanta oraz kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (nr _____) oraz rzeczoznawcy z zakresu budownictwa nr _____

Postępowanie wyjaśniające wykazało, że Pan _____ sporządził na zlecenie inwestora Pana _____ dwie ekspertyzy (z dnia 9 kwietnia 2014 r., oraz uzupełniającą z dnia 29 września 2014 r.) dotyczące przyczyn zalewania pomieszczeń piwnic w budynku mieszkalnym jednorodzinny w _____

Obie ekspertyzy zawierają stwierdzenia przyczyn zalewania piwnic budynku w budowie poprzez ocenę sposobu wykonania izolacji pionowej przeciwwilgociowej i ocenę sposobu wykonania drenażu opaskowego wokół budynku w okresie, kiedy kierownikiem budowy i wykonawcą był Pan _____

Według OROZ zgromadzone w postępowaniu wyjaśniającym dowody wskazują, że Pan _____ sporządził przedmiotową ekspertyzę (z dnia 9 kwietnia 2014 r.) w sposób niedbały. Zdecydowana ocena i wnioski dotyczące drenażu opaskowego zostały sformułowane na podstawie oświadczeń inwestora i kilku dostarczonych przez niego zdjęć.

Autor ekspertyzy nie posiadał wiedzy z innych niezależnych od inwestora źródeł dotyczących izolacji pionowej i drenażu. W szczególności nie przeprowadził własnych odkrywek, nie kontaktował się w tej sprawie z kierownikiem budowy, nie sprawdził trasy drenażu i sposobu wykonania studni zbiorczej i odpływu, nie porównał treści umowy zawartej pomiędzy wykonawcą a inwestorem z projektem.

Odwołując się do art. 12 Prawa budowlanego OROZ wskazał, że za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązywania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie określone w ust. 1 pkt 1-5 mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną funkcją stwierdzone decyzją o nadaniu uprawnień budowlanych. Osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie są odpowiedzialne za ich wykonywanie zgodnie z przepisami i zasadami wiedzy technicznej oraz za należyłą staranność w wykonywaniu pracy, jej właściwą organizację, bezpieczeństwo i jakość.

Ponadto według pkt 5.3 Kodeksu zasad etyki zawodowej członków PIIB poprawionego i uzupełnionego przez XII Krajowy Zjazd PIIB 28-29 czerwca 2013 r. członek izby samodzielną funkcję techniczną sprawuje osobiście i jest niezawisły w wydawaniu decyzji i opinii związanych z fachową oceną zjawisk technicznych lub rozwiązaniami budowlanych zagadnień techniczno – organizacyjnych. Za uchybienia w tym względzie członek izby ponosi odpowiedzialność zawodową i dyscyplinarną.

W ocenie OROZ wydanie ekspertyzy jedynie w oparciu o oświadczenie inwestora oraz przedstawione przez niego fotografie świadczy o nierzetelnym i nieobiektywnym sposobie wykonania powierzonego zadania, a czyn ten wypełnia dyspozycję art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego.

Decyzją z dnia 5 marca 2015 r. OSD Warmińsko-Mazurskiej OIIB umorzył na podstawie art. 105 § 1 K.p.a. postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana

W uzasadnieniu wskazał, że Pan _____ wykonywał ekspertyzy przy budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego w miejscowości _____ na działkach nr 250/3 i 251/3 jako rzeczoznawca na zlecenie Pana _____. Pierwsza ekspertyza datowana jest na dzień 9 kwietnia 2014 r., druga na dzień 29 września 2014 r. Obie ekspertyzy zostały opatrzone pieczęcią rzeczoznawcy budowlanego i podpisane przez Pana _____

Pan _____ wykonawca robót i jednocześnie kierownik budowy zarzucił w skardze do Izby nierzetelność pierwszej ekspertyzy i jej niezgodność ze stanem faktycznym.

W ocenie OSD Pan _____ wykonując przedmiotową ekspertyzę działał jako rzeczoznawca budowlany, co potwierdził pieczęcią z numerem nadanych uprawnień

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwianiu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz. U. z 2014 r., poz. 768) z ustawy Prawo budowlane wykreślony został art. 12 ust. 1 pkt 7 zaliczający do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie rzeczoznawstwo budowlane.

W chwili obecnej status rzeczoznawcy budowlanego jest uregulowany w ustawie z dnia 15 grudnia 2001 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (art. 22 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwianiu dostępu do wykonywaniu niektórych zawodów regulowanych).

W związku z powyższym bezprzedmiotowe jest postępowanie w stosunku do osoby, która nie wykonywała samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2015 r. OROZ Warmińsko-Mazurskiej OIIB wniósł odwołanie od wydanej decyzji. Zarzucił brak jakiegokolwiek odniesienia się do wniosku OROZ z dnia 14 stycznia 2015 r. Wskazał, że OSD nie analizował dowodów zgromadzonych w trakcie postępowania wyjaśniającego w sprawie odpowiedzialności zawodowej Pana _____. OSD rozpatrzył jedynie zasadność samego wniosku o ukaranie w aspekcie działania rzeczoznawcy budowlanego.

OROZ wskazał dalej, że nie podnosił, że Pan _____ wykonywał funkcje jako rzeczoznawca przy budowie budynku mieszkalnego, lecz sporządził ekspertyzy techniczne jako rzeczoznawca budowlany zawierające oceny stanu technicznego określonych elementów budowanego budynku, a mianowicie:

- prawidłowości wykonania izolacji przeciwwilgociowych budynku mieszkalnego,
- prawidłowości wykonanie drenażu opaskowego wokół realizowanego budynku.

Wykonując ekspertyzy techniczne zawierające oceny techniczne pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, ponieważ takie oceny mógł wykonywać rzeczoznawca budowlany, osoba, która musi posiadać uprawnienia budowlane i należeć izby samorządu zawodowego.

OROZ wskazał także na dodatkowe dowody dostarczone przez stronę przed rozprawą, które nie stanowią jednak w jego ocenie podstawy do zmiany sformułowanego stanowiska o nierzetelności sporządzonych ekspertyz technicznych i zmiany wniosku o ukaranie.

OROZ wskazał także, że wymienione w art. 12 ust. 1 Prawa budowlanego czynności nie

stanowią katalogu zamkniętego zbioru czynności będących samodzielnymi funkcjami technicznymi w budownictwie. Pomimo uchylecia art. 12 ust. 1 pkt 7 Prawa budowlanego ustawodawca określił definicję samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, której zakres zawiera także wykonywanie ekspertyz budowlanych i innych opinii technicznych.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Z wpisu do Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych przekazanego do KKK PIIB w dniu 10 sierpnia 2014 r. wynika, że Pan [imię] uzyskał tytuł rzeczoznawcy budowlanego na podstawie decyzji Wojewody Olsztyńskiego nr [numer] z dnia 24 kwietnia 2002 r. w dziedzinie wykonawstwa w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków oraz innych budowali w specjalności konstrukcyjno-budowlanej obejmującej budynki i inne budowle nie wymienione w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej oraz wodno-melioracyjnej.

Przepis art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych (Dz.U. z 2014 r., poz.768) w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane uchylił pkt 7, który wskazywał, że działalność obejmująca rzeczoznawstwo budowlane oznacza wykonywanie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

Powyższy przepis wszedł w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia, a więc z dniem 10 sierpnia 2014 r.

Od tej daty art. 12 ust. 1 Prawa budowlanego posiada następujące brzmienie:

Za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmująca:

- 1) projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego;
- 2) kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi;
- 3) kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrolę techniczną wytwarzania tych elementów;
- 4) wykonywanie nadzoru inwestorskiego;
- 5) sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

Należy się zgodzić z twierdzeniem OROZ, że powyższy katalog jest katalogiem otwartym, na co wskazuje użycie zwrotu „w szczególności”. Jednak usunięcie rzeczoznawstwa budowlanego z powyższego katalogu oznacza, że ustawodawca w sposób wyraźny stwierdził, że wykonywanie czynności rzeczoznawcy budowlanego nie oznacza wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

Przepis art. 22 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych nakazuje uznawanie rzeczoznawców budowlanych, którzy uzyskali tytuł przed dniem wejścia w życie tej ustawy za rzeczoznawców w rozumieniu ustawy o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego do dnia wejścia w życie powyższej ustawy powinien przekazać dane, zawarte w centralnym rejestrze rzeczoznawców budowlanych Krajowej Izbie Inżynierów Budownictwa.

Wprowadzone zmiany oznaczają więc, że rzeczoznawstwo budowlane nie jest wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie oraz, że obecnie status rzeczoznawcy budowlanego reguluje ustawa o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa.

W związku z powyższym należy wskazać, że OSD prawidłowo umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana . Nie ma w ustawie Prawo budowlane przepisu, który stanowiłby, że rzeczoznawstwo budowlane jest wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Według art. 95 Prawa budowlanego odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Osoba nie wykonująca tej funkcji takiej odpowiedzialności nie może podlegać.

W wyroku WSA w Białymstoku z dnia 26 sierpnia 2014 r. (II SA/Bk 557/14) Sąd wskazał, że bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce w sytuacji, gdy istnieją okoliczności czyniące wydanie decyzji administracyjnej prawnie niemożliwym z uwagi na brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji publicznej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Postępowanie w takiej sprawie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli zabraknie któregoś z elementów tego stosunku materialnoprawnego. Sprawa administracyjna jest więc bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a., gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego.

Podobnie orzekł WSA w Gdańsku (II SA/Gd 168/14) wskazując, że o bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. możemy mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej, o której mowa w art. 1 pkt 1 k.p.a. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza zatem, że w sprawie występują tego typu przeszkody, które uniemożliwiają wydanie decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.

Natomiast w sprawie II SA/Łd 297/14 wskazano, że sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne pozytywne czy negatywne staje się prawnie niedopuszczalne.

W związku z powyższym należy wskazać, że Pan nie może odpowiadać w trybie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie z tytułu sporządzonej jako rzeczoznawca budowlany ekspertyzy.

Dlatego nie celowe jest odnoszenie się do zarzutów merytorycznych odwołania, jeżeli co do zasady Pan ..... nie podlega odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

W związku z powyższym KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Stanisław Dołęgowski – Przewodniczący

Danuta Duch-Mackaniec – Sprawozdawca

Zenon Panicz

Wojciech Hanuszkiewicz

Józef Szostak

Otrzymują:

1. Pan .....
2. OSD Warmińsko-Mazurskiej OIIB
3. OROZ Warmińsko-Mazurskiej OIIB
4. KSD a/a.

~~POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA~~ Nr 11/15

z dnia 26.06.15r. jest prawomocne(a) od dnia 03.08.15r.